

selv gal, men paa den anden Side vil den ærede Ordfører og det høie Thing vistnok indrømme mig, at naar jeg ved min Ansættelse som Kirke- og Undervisningsminister har modtaget en bestemt Praxis, som er fremkommen gennem Overenskomst mellem Ministeren og Finantsudvalget, saa har jeg ikke havt nogen tilstrækkelig Grund til at søge den forandret; men tillige maa jeg gjøre det høie Thing opmærksom paa, at hvis man forlader den nuværende Forstaaelse, vil der neppe ret vel kunne blive Tale om at give denne Skole en saa stor Understøttelse, som den hidtil har faaet. Jeg er overbevist om, at det kan der ikke være Tale om; isaafald maa man forlade den Vej, som hidtil har fulgt og sige: denne Skole maa stilles lige som alle andre saadanne private Latin- og Realskoler, den kan faae en Understøttelse af et, to maaske tre tusind Kroner, men der kan ikke længer være Tale om en ganske særlig Omhu for denne Skole paa Grund af, at den uddanner ældre Mennesker til at tage Studentereksamen. Man maa altsaa gjøre sig det klart, at hvis man vil forlade den hidtil værende frie Posteringsmaade, om jeg maa bruge det Udtryk, det vil sige, at det overlades til Ministerens bedste Skjønnende, hvad han kan gjøre for at hjælpe denne Skole til dette Arbejde, Uddannelse af ældre Mennesker til Studenter — naar man vil standse dermed, og jeg indrømmer fuldt ud, at man har Ret til at standse det, naar man vil, saa kan der paa den anden Side, efter min Mening, ikke være Tale om at give den samme Skole en saa stor Understøttelse som hidtil ad anden Vej, enten af Sorø Akademi eller det lærde Skolevæsen's Budget. Den vilde da blive stillet altsor urimelig begunstiget ligeoverfor andre Skoler, som kunne have det samme Krav. Hvad man vil, hvad Rigsdagen, hvad dette Thing i denne Henseende beslutter, ved jeg ikke. Jeg er villig til forsaavidt at følge, hvilken Beslutning der fremkommer, men for at forandre den Praxis, jeg har foresundet, og som jeg hidtil har opretholdt, forlanger jeg en bestemt Afstemning her i Thinget, ellers bliver det ved det Gamle.

Ordføreren (Bojse n): Jeg ser dog virkelig ikke, hvorfor ikke de samme Grunde, der have ført til, at denne Skole nyder en saadan Broderpart af Høiskolekontoen, skulde bevæge Rigsdagen og den høitærede Minister til at give den en forholdsvis større Understøttelse som Latin- og Realskole. Den Virksomhed, det Formaal, denne Skole har sat sig, at føre ældre Kræfter frem til Studieringer, er jo et saadant særligt Diemed, som fuldt vel kunde motivere en saadan Under-

støttelse, der var større end den, andre Skoler ellers kunde vente, og at det skulde gjøre en væsentlig Forskjel, enten det tages af den ene eller den anden Konto, er jeg ikke istand til at forstaa. Jeg skal endnu kun gjøre opmærksom paa, at, naar dette Spørgsmaal om en feil Posteringsmaade er draget frem, saa er det ganske vist kun en Formalitet, det dreier sig om; man kunde jo sige: Hvad bethyder det, om Beløbet tages af den ene eller den anden Konto, naar Pengene dog komme ud og faae den paagjældende Anvendelse; men denne Formalitet har dog i Virkeligheden noget mere at bethyde, idet det er mig bekendt — jeg har hørt det fra flere Sider — at det giver Anledning til Misnøie, navnlig i saadanne Kredse, hvor Amtet har viist sig at mangle tilstrækkelige Midler til at hde Ansøgere om Fripladser paa Høiskolen den Understøttelse, de søge. Naar saa Høiskolen kommer til Amtet, ivaars der, at man har ikke flere Penge, idet den paagjældende Skole er stillet ekstraordinært og har faaet en saadan Broderpart, som gjør, at der ikke kan gives mere Understøttelse. Man staber paa den Maade en Misnøie og en Uvillie, som lettelig kunde undgaas ved en anden Posteringsmaade, og hvorfor saa ikke tilstræbe den?

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at for at faae en anden Posteringsmaade, hvorved denne Udgift fra en almindelig Statskassoudgift blev overført til de særlige Fonds, hører virkelig Ministerens Indvilligelse med, og denne turde dog maaske ikke være saa let at opnaa som den ærede Ordfører mener. Sagen er nemlig simpelthen den. Paa Sorø Akademi kunde det være rimeligt, at man vilde give denne Skole noget mere end 1,000 Kr. — den kunde vel komme op til 1,500 eller 2,000 Kr., i Forhold til Elevantallet, men det skal jeg ikke nærmere undersøge her — og det øvrige maatte være at tage af Kommunitetet, men det maatte være betinget af en Forhøielse af Konto II. A. paa Kommunitetets Budget, men en Forhøielse af Konto II. A. vil jeg ialtsald for Diebliffet være meget betentelig ved at gaa ind paa. Hvis man derfor ønsker, at Skolen skal beholde sine 4,000 Kr., eller hvor meget den kan vente at faae ad denne Vej, saa lad det blive, som det hidtil har været, og som det lader til, at Finantsudvalget ønsker, det skal blive til næste Aar. Hvis man derimod ønsker, at denne Skole skal posteres som andre Latin- og Realskoler, maa den finde sig i at blive stillet som disse andre Skoler og gaa i økonomisk Henseende,